

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 394-1907)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Haandværksmesterforeninger

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Forskellige Næringsdrivende

Slagtehuset og Kvægtorvet

Slagtehuset og Kvægtorvet/Destruktionsanstalten

Uddrag fra byrådsmødet den 14. november 1907 - side 3

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 394-1907)

I Anledning af et Andragende fra Aarhus Slagterforening om forskellige Ændringer i Bestemmelserne for det offentlige Slagtehus havde Byraadet fra Slagtehusudvalget modtaget følgende Erklæring.

"I Anledning af den fra Aarhus Slagterforening til Aarhus Byraad adresserede Skrivelse af 29. Oktober d. A. skal Udvalget tillade sig at fremføre følgende:

Det første Punkt i Skrivelsen gaar ud paa, at Slagterforeningen forlanger, at Slagtehusudvalget skal suppleres med 2 af Aarhus Slagterforening valgte Slagtere, som faar Ret til Afstemning i alle Slagtehusudvalget vedrørende Spørgsmaal efter de almindelige Regler.

Naar der i Motiveringen for dette Punkt anføres, at det muligvis fra første Færd har været Meningen, at Slagtehusinspektøren skulde repræsentere Slagternes Interesser overfor

Byraadet, da maa dette bero paa en Misforstaaelse fra Dhrr's Side, idet Inspektøren selvfølgelig først og fremmest er Kommunens Tillidsmand.

Det tilføjes dernæst, at der ikke er skænket Slagternes Henvendelser tilstrækkelig Opmærksomhed, og at Slagterne har været ganske udelukket fra at faa selv de mest retfærdige Krav gennemførte, hvilket lyder ret mærkeligt. Vi undlader derfor ikke at anføre nogle Eksempler paa Andragender fra Slagterforeningen i Aarenes Løb:

1. at faa opført et Slagtehus.
2. at faa en kommunal Assurancekasse oprettet.
3. at faa et Kølehus bygget.
4. at faa en ny Svinehal opført.
5. at faa Slagtehusets Stalde holdt aabne til Kl. 10 Aften i Stedet for til Kl. 7 Aften.
6. at faa Afgiften for Fodring af Fedekalve og Lam nedsat fra henholdsvis 50 Øre og 25 Øre til 25 Øre og 10 Øre pr. Døgn.
7. at faa Slagtetiden forlænget Fredag Aften, naar der er Markeder østpaa.
8. at faa Kontrol dagene for Landslagterne indskrænket fra 3 til 2 Gange ugentlig.
9. at faa anlagt et Kvægtorv ved Slagtehuset.

Alle disse Andragender ere beredvillig bevilgede, hertil kommer, at Slagterforeningens Bestyrelse stedse har været taget med paa Raad, ialtfald i det nuværende Udvalgs Tid, naar dette har ment at have haft Brug for deres saglige Assistance, f. Eks. ved Opførelsen af den nye Svinehal. Tegningerne til denne blev forelagt Bestyrelsen, forinden Opførelsen paabegyndtes, og man indbød Repræsentanter for Slagterforeningen til sammen med Udvalget at rejse til Aalborg for at se paa det nyopførte Slagtehus der. Ved den i sin Tid foretagne Forandring af Kølehuset blev Bestyrelsen ogsaa anmodet om at stille Forslag dertil.

Gentagne Gange har Udvalget haft Sammenkomster med Bestyrelsen for at drøfte forskellige Spørgsmaal vedrørende Slagtehuset, og Udvalget erindrer i det Hele taget ikke nogensinde at have foretaget væsentlige Ændringer, uden at Repræsentanter for Slagterforeningen er taget med paa Raad, saa denne Besværing kommer meget overraskende for Udvalget. - Men her gentager sig jo den gamle Sætning: "Utak er Verdens

Løn".

Paa mange andre Maader har saavel Byraad som Udvalg vist stor Hensynsfuldhed og Interesse for Byens Slagtere. Det skal saaledes anføres, at da Spørgsmaalet om Kogning af Blod kom frem for nogle Aar siden, lod Udvalget straks indrette et Blodkøgeri paa Slagtehuset, og Indtægten af de fremstillede Blodkager gaar i Slagternes Assurancekasse. Netto-Indtægten var sidste Aar ca. 1400 Kr.

Da vi for ca. 5 Aar siden forandrede Slagtetiderne, forelagde vi Forslaget for Slagternes Generalforsamling, der vedtog den nugældende Slagtetid.

Det fremføres endvidere i Dhrr. s Skrivelse: "Skal Slagtehusets Virksomhed blive heldbringende, maa Slagternes Interesser kræves iagttagne ved, at der tilføres Udvalget Sagkundskab igennem 2 faguddannede Slagtere valgte af deres Forening."

Om dette Kravs Opfyldelse skulde være nødvendigt for en heldbringende Virksomhed af Slagtehuset, skal man ganske henstille til Byraadets Afgørelse, idet Udvalget dog formener, at hvad denne i første Instans maa bero paa er, at Kødkontrollen udøves saa effektivt, som de sanitære Hensyn fordre, thi Slagtehuset er dog først og fremmest opført til Publikums Betryggelse i saa Henseende, og Hensynet til Slagternes Faginteresser paa dette Omraade maa absolut komme i anden Række.

Dernæst, ganske bortset fra, om det er foreneligt med Kommunalloven og de bestående Vedtægter at optage Ikke-Byraadsmedlemmer i dette staaende treaarige Byraadsudvalg, vil det dog i alt Fald næppe være heldigt at supplere Udvalget med Repræsentanter valgte af en Forening, der direkte er fagligt og pekuniært interesseret i, at Kontrollen kasserer eller stempler med 2den Klasse det mindst mulige af deres Varer, og at det til Slagtehusets Drift (Forrentning og Afdrag af Anlægskapitalen) nødvendige Overskud reduceres saa meget som muligt.

Dertil kommer, at da Udvalget er Inspektørens og de øvrige Funktionærers nærmeste Foresatte, vil de af Slagterforeningen valgte Repræsentanter ved at optages i Udvalget ogsaa blive disses Foresatte, hvad der sikkert vil være uheldigt, da Funktionærerne skal kontrollere Slagternes Varer i Slagtehallerne.

Det maa derfor anses for rigtigst og mest korrekt, at Udvalget vedblivende kun bestaar af Medlemmer af Byraadet. Derimod har man selvfølgelig intet at erindre imod, om Slagterforeningens vilde udvælge 2 Mænd af deres Midte, som Udvalget i paakommende

Tilfælde kunde henvende sig til, naar det formener, at der er Brug for deres Sagkundskab. Hidtil har man ganske vist raadspurgt hele Slagterforeningens Bestyrelse, men hvis denne mener, at 2 Mand er tilstrækkeligt, skal Udvalget ikke have noget derimod.

Punkt 2 i Skrivelsen gaar ud paa, at Slagterne faar Tilladelse til at lade de til Slagtning bestemte Dyr henstaa paa Slagtehuset fra den ene Dag til den næste Dag uden Afgift.

Dette betyder, at Dyrene skal staa i 24 Timer uden at blive fodrede.

Oprindelig havde Byraadet ordnet dette Forhold, som Slagterne nu ønsker det, men da disse efter nogle Aars Forløb fremkom med Anklager mod Administrationen for Dyrplageri, fremtvang de den nuværende Ordning, ifølge hvilken ethvert Dyr, der staar i Stalden om Aftenen og som er bestemt for det hjemlige Forbrug, skal fodres.

I det sidste Par Aar er der af enkelte Eksportører tilført Slagtehuset en Del Kvæg, der har været bestemt for det udenlandske Marked. For dette Kvægs Vedkommende har man ikke fulgt ovennævnte Regel, dels fordi dette maa siges at være udenfor Vedtægten saavel hvad Fodringen som Slagteafgiften angaar; dels fordi Slagtningen af disse Dyr falder paa aldeles bestemte Dage i Ugen, saa man altid kan indrette Fodringen saaledes, at Dyrene kommer til at faste en passende Tid før Slagtningen, og endelig fordi der stilles meget store Fordringer til dette Køds Holdbarhed, da det ofte skal hænge i en Jernbanevogn 1 à 2 Døgn før det kommer til sit Bestemmelsessted.

Om en eventuel Ændring i den nugældende Ordning, da skal man ganske henstille denne til Byraadets Afgørelse, idet der dog, hvis Forandring vedtages, maa være Sikkerhed for, at der ikke atter fremkommer Beskyldninger for Dyrplageri. Vedlagt Byraadets sidste Svar af 19. April 1902 angaaende dette Forhold.

Punkt 3 gaar ud paa, at Beløb, som indgaar for alt, hvad der destrueres, maa tilgaa Slagterne, dog fradraget det Beløb, der medgaar til Uskadeliggørelsen af det paagældende Produkt.

Til Oplysning tjener, at de Beløb, som indgaa i Slagtehusets Kasse ved Salg af Destruktionsprodukter, er Slagtehusets retmæssige Ejendom i Henhold til § 59 i det af Justitsministeriet stadfæstede Tillæg af 25. Juni 1907 til Aarhus Sundhedsvedtægt, hvori der staar: "Over Kødkroppe, Organer eller andre til Dyret hørende Dele, der kasseres som utjenlige til Menneskeføde og derefter skulle uskadeliggøres, har Kontrollen Dispositionsret, uden at Ejeren kan fordrø nogen Erstatning derfor."

Men helt bortset herfra vilde det næppe være retfærdigt eller berettiget at udbetale eventuelle Beløb til Slagterforeningen, da disse jo ikke alene fremkomme ved Destruktion af Varer, der er kasserede for Slagterforeningens Medlemmer, men ogsaa ved Varer, der er kasserede for saavel de udenfor Slagterforeningen staaende Byslagtere som for Landslagterne.

Og det tør vel siges at være saa godt som umuligt at fordele et eventuelt Overskud til hver enkelt By- og Landslagter, der har faaet Varer kasseret, da det vilde blive et uoverkommeligt Arbejde at føre Regnskab med, hvor stor Andel hver især kunde tilkomme.

Forøvrigt har Destruktionen ikke hidtil givet Slagtehuset nogetsomhelst Overskud. Om dette vil ske i Fremtiden, vil Regnskabet over den nye Destruktionsanstalt jo senere udvise; denne er, som Byraadet bekendt, først taget i Brug for et Par Maaneder siden.

Man skal ikke her undlade at oplyse, at Udvalget ved en mundtlig Konference med Slagterforeningens Bestyrelse forleden fik Indtryk af, at Slagterne ønskede denne Sag ordnet paa en hel anden Maade end i Skrivelsen anført, men da man efter denne maa formode, at de nu har ændret deres Syn paa Sagen, finder man ikke Anledning til at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Vedlagt Byraadets Svar af 11. Januar 1902 angaaende dette Forhold.

Naar det i Forbindelse hermed anføres i Skrivelsen, at Slagtehusets Administration er for dyr blandt andet derved, at Inspektøren har privat Arbejde, saaledes at der maatte kunne spares en Assistent til 2000 Kr. aarlig, og at der til Bogholderiet kunde ansættes en Dame med en Løn af 600-700 Kr., samt at Foderindkøbet kunde ske billigere, naar det liciteredes bort, da viser disse Anker ret, hvor ukendt Dhrr. er med Slagtehusets Administration, og det forbavser os, at saadanne Udtalelser kan komme fra Slagterforeningens Bestyrelse, thi denne burde dog være vidende om, at Slagtehusinspektøren altid er paa Slagtehuset i Slagtetiden lige fra Kl. 6 Morgen til Kl. 7 Aften, naar undtages et Par Timer ugentlig paa en Tid, da der kun slagtes ganske lidt, og forinden Kontrollen endnu kan paabegyndes. Naar hertil kommer, at Inspektøren i de 12 Aar, han har været ansat ved Aarhus offentlige Slagtehus, ikke har haft 12 Dages Ferie, medens andre Slagtehusinspektører har deres 2 à 4 Ugers Ferie hvert Aar, forekommer det os, at denne fremførte Anke er højst uberettiget. Desuden er Slagtehusetablisementet efterhaanden bleven saa omfattende, at Inspektørens administrative Virksomhed umuliggør ham til Stadighed at deltage i den tekniske Udøvelse af Kontrollen i Hallerne, saa Følgen af en Assistents Afskedigelse vilde

blive, at Slagterne ofte maatte komme til at vente paa at faa deres Dyr kontrollerede, hvilket sikkert vilde vække Ministeriet højeste Grad. Der slagtes nemlig nu omtrent dobbelt saa meget som for 10 Aar siden. I 1897 var Slagteafgiften budgetteret til 19000 Kr.; i 1907 til omtrent det dobbelte. Dertil kommer Triinkontrollen, som indførtes 1ste Januar 1903, saa de tre Dyr læger har nu i Virkeligheden meget mere at bestille end de to havde tidligere.

Hvad Bogholderiet angaar, da vil det sikkert være uheldigt at ansætte en Dame paa Slagtehusets Kontor, og da det fuldt ud beskæftiger en Mand hele Dagen, maa 85 Kr. om Maaneden dog vist indrømmes at være en lille Løn for en Mand, der har et ikke ringe Ansvar baade med Børn og Pegge.

Indkøb af Foder foregaar paa den Maade, at Foderet købes hos de Folk, der køber Slagtehusets Gødning og Affald, og det købes altid til Dagens Priser. Det vilde være upraktisk at bortlicitere Foderet, da Forbruget er i høj Grad variabelt.

Naar Dhrr. endvidere mener, at Beløbet 40500 Kr., der er opført paa Byens Budget for 1907-08 til Forrentning og Afdrag af Slagtehusets Anlægskapital, er for stort, da maa Udvalget hertil bemærke, at dette Etablissement selvfølgelig er opført nøjagtig efter samme Beregning og Skala som Byens øvrige Etablissements, Gasværk, Elektricitetsværk, Vandværk etc., men medens disse er opførte med Overskud af henholdsvis 84970 Kr., 36600 Kr. og 11795 Kr., er Slagtehuset opført med et Underskud af 13090 Kr. Det er jo kedeligt nok, at Resultatet for Slagtehusetablisementets Vedkommende er saa ringe, og dette indbyder vel næppe Byraadet til at træffe Foranstaltninger, der vil gøre Underskudet endnu større.

I denne Forbindelse skal man ikke undlade at oplyse, at Slagtehusets Bygninger og Inventar staar Kommunen i 530000 Kr., samt at dettes Areal er 48600 kv Alen, og sættes denne lavt til 5 Kr. pr. kv Al., har Grunden altsaa yderligere en Værdi af mindst 243000 Kr.

I Punkt 4 anmodes om, at Vægten fremtidig maa sættes op for Fedekalve fra 160 til 200 Pd.

Ifølge Slagtehusets Reglement er det nu saaledes, at der i Slagteafgift betales 75 Øre for Kalve under 160 Pd. slagtet Vægt, vejer de derover, betales de som voksne Kreaturer med 2 Kr. 50 Øre pr. Stk. i Lighed med, hvad der finder Sted andre Steder.

Imødekommes Andragendet, vil denne Ændring nedsætte Slagteafgiften med ca. 1000 Kr. aarlig og Kontrolafgiften med ca. 500 Kr., og der maa da foretages tilsvarende Ændringer i

det førnævnte af Justitsministeriet stadfæstede Tillæg til Aarhus Sundhedsvedtægt, da Vægten her er fastsat til 160 Pd.

Punkt 5 angaar, at § 9 i særlige Bestemmelser for Pølsefabriken bibeholdes i sin oprindelige Affattelse.

Denne Paragraf i sin oprindelige Ordlyd tillod, at alt Kød, der var stemplet med 1ste Klasse, kunde anvendes til Pølser. Den nye Kødkontrollov af 6te April 1906 tillader imidlertid ikke at anvende Kød, der er stemplet ved en Landkontrol, selv om det er stemplet med 1ste Klasse, i Pølsefabriker, der ønskes statsanerkendte, hvilket vil sige, at Varer fra en saadan statsanerkendt Pølsefabrik uhindret kan indføres til Forhandling over hele Landet. Da der efter Lovens Vedtagelse kom Forespørgsel fra Justitsministeriet til Byraadet om, hvorvidt der her i Aarhus fandtes Pølsefabriker, der mentes værdige til Statsanerkendelse, besvaredes dette derhen, at flere Pølsefabriker her formentes at være værdige dertil. - I Henhold til denne Byraadets Indstilling blev den kommunale Fabrik anerkendt.

Det vilde dog ogsaa være naturstridigt, om Kommunen med store Bekostninger havde oprettet en Pølsefabrik, og saa ikke kunde opnaa at faa den statsankendt.

At Slagterforeningen nu beklager sig derover er mærkelig, thi først betyder Statsanerkendelsen et hygiejnisk Fremskridt, og dernæst maa det dog vel være et stort Gode for Byens Slagtere, at de ved at benytte Fabriken kan forsende deres Varer til alle andre Byer, og endelig erholder de hermed atter en Begunstigelse, idet Landslagternes Kød er udelukket fra at kunne benyttes i saadanne Pølsefabriker. Man maa derfor forbavses over, at der nu rettes Bebrejdelser imod Byraadet, fordi der her er foretaget en Ordning, som absolut er i Byslagternes Favør.

Naar Udvalget saa udførlig har besvaret alle disse Punkter i Slagterforeningens Skrivelse, er det særlig, fordi dette er sig bevidst altid at have imødekommet Slagterforeningens Krav og have handlet med Slagternes Interesser for Øje, naar og hvor det var muligt.

Ellirr. Slagtere har heller ikke kunnet henvise til nogen Kommune her eller i Udlandet, hvor der fra de vedkommende Myndigheder er udvist større Imødekommenhed overfor Slagterne. Sandheden er da ogsaa den, at der de fleste Steder er vist Dhrr. Slagtere et langt mindre Hensyn, end det til enhver Tid har været det nuværende Udvalg magtpaaliggende at udvise."

Filtborg henviste til Indstillingen og præciserede, at der som Grund for at indvælge to

Slagtere i Udvalget absolut intet var anført. De andre Punkter i Slagterforeningens Andragende havde Byraadet tidligere taget Stilling til, og Udvalget henstillede dem atter til Byraadets Afgørelse, men det maatte dog paapeges, at Byraadet ved at gaa ind paa Slagternes Ønsker vilde vedtage en Ordning, der vilde betyde en mindre Indtægt for Slagtehuset. Destruktionsanstalten, som Slagterne ønskede Overskuddet af, havde endnu intet Overskud givet. Naar Slagterne i Andragendet omtalte, at Slagtehusets Funktionærer var for højt lønnede, var Udvalget aldeles ikke af den Anskuelse, tværtimod maatte Udvalget forberede Byraadet paa, at det vilde blive nødvendigt at forhøje Lønningerne. Idet han henstillede, at Udvalget fik Bemyndigelse til som hidtil at handle paa bedste Maade, betonedes han, at Udvalget fremdeles ved enhver Lejlighed, hvor der var Mulighed derfor, skulde stille sig imødekommende overfor Slagterne.

Formanden bemærkede, at det efter Kommunalloven vilde være utilstedeligt at give to Slagtere udenfor Byraadet Sæde i Udvalget.

Nørgaard komplementerede Udvalget for den fyldige Redegørelse og var overbevist om, at Udvalgets Optræden overfor Slagterne havde været i høj Grad imødekommende. Han beklagede meget, at Slagterforeningen i saa høj Grad unødigt havde ulejliget Byens Repræsentanter.

Samuelson mente, at Slagterne havde faaet alt, hvad de kunde tilkomme, naar Udvalget havde taget dem med paa Raad. Idet han oplyste, at Reglementet for Slagtetiden ikke blev overholdt, henstillede han til Udvalget, at Slagterne kom til at yde Erstatning til Arbejderne for Overarbejde.

Mikael Johansen kunde slutte sig til Udvalget hvad Punkterne 2, 3, 4 og 5 i Slagternes Andragende angik, derimod troede han nok, at der efter Kommunalloven var en Mulighed for at give Slagterne Adgang til Udvalget. Selvfølgelig skulde først og fremmest de sanitære Forhold ordnes betryggende, men de næringsdrivendes Interesser skulde ogsaa varetages, og da det tilmed vilde være en Behagelighed at have Slagtere i Udvalget, vilde han henstille, at man, hvis det var muligt, indvalgte en eller to Slagtere i dette. Selvfølgelig skulde de ikke vælges af Slagterforeningen, men af Byraadet.

Magnus Nielsen støttede Hr. Mikael Johansens Forslag og anmodede Udvalget om at tage Indstillingen tilbage til fornyet Overvejelse. Naturligvis skulde Slagterne ikke have Stemmeret i Administrationsanliggender, men da Inspektøren nu var den eneste virkelig sagkyndige i Udvalget, maatte det anses for særdeles heldigt, at Udvalget blev suppleret

med to Slagtere, der som sagkyndige kunde være raadgivende. Hvis der kunde findes en Ordning, hvorefter to Slagtere som Bisiddere med begrænset Virkefelt kunde faa Sæde i Udvalget, vilde Slagterne sikkert være tilfredse. Han ønskede Sagen udsat for at faa Lejlighed til at sætte sig ind i Redegørelsen, som han først nylig havde faaet i Hænde.

Rahr gjorde gældende, at Udvalget havde anstrengt sig af yderste Evne for at være i god Forstaaelse med Slagterne, men Krav som disse kunde Udvalget ikke gaa ind paa. Slagternes Fordring om at blive repræsenteret i Udvalget var nøje overvejet, men Udvalget ansaa den for uforenelig med Byens Tarv og kunde derfor ikke anbefale den. Den Maade D'hrr. Johansen og Magnus Nielsen foreslog Sagen ordnet paa, nemlig ved at vælge Slagtere ind i Udvalget uden eller med halv Stemmeret, kunde han ikke anse for heldig, og Slagterne vilde heller ikke derved naa mere end hidtil, idet hele Foreningens Bestyrelse undertiden havde været tilkaldt.

Punkt 5 i Slagternes Andragende kunde Udvalget absolut ikke gaa med til, da det betegnede et meget stort Tilbageskridt, men de øvrige Punkter var udelukkende af økonomisk Interesse, og Udvalget overlod til Byraadet at afgøre, om det vilde gaa ind paa dem og derved afgive en Del af Slagtehusets Indtægter.

Jakob Jensen kunde efter Redegørelsen ikke se andet, end at Udvalget stedse havde taget tilbørligt Hensyn til Slagterne. Slagterforeningens Forlangende om, at et Par Slagtere skulde tiltræde Udvalget sideordnet med dettes Medlemmer, var praktisk uigennemførligt, idet disse to Slagtere den ene Dag vilde være Inspektørens og Personalets overordnede, medens Forholdet den næste Dag vilde være omvendt. Slagterne var jo desuden repræsenteret i Udvalget lige med alle andre Borgere, og skulde de have særlige Repræsentanter, kunde alle kødspisende Borgere stille det samme Krav, ligesom der saa ogsaa kunde være Grund til at anke over Sammensætningen af Udvalget for Belysnings væsenet.

Nørgaard troede ikke, der efter Kommunalloven var Mulighed for at optage Slagtere i Udvalget, idet det var hævet over al Tvivl, at andre end Medlemmer af Byraadet ikke kunde være Medlem af staaende Udvalg. Iøvrigt syntes han, at Redegørelsen saa klart udviklede, hvorfor Slagterne ikke kunde faa deres Ønske opfyldt, at de selv maatte være i Stand til at indse det.

Mikael Johansen fandt Hr. Jakob Jensens Sammenligning haltende, idet Belysningsudvalgets Virksomhed angik Fabrikation, og gjorde gældende, at

Bygningshaandværkerne var repræsenteret i Bygningskommissionen. Han fremhævede det heldige i, at der kom praktisk Assistance i Udvalget, og beklagede, at dette ikke kunde gaa med til at indvælge endog blot een Slagter. Han syntes, man burde vise Slagterforeningen det Hensyn at udsætte Sagen for nærmere at overveje, om der ikke var Mulighed for at give Slagterne en Repræsentant, om end med begrænset Stemmeret, Sæde i Udvalget, og for at undersøge Kommunallovens Bestemmelser i saa Henseende.

Sabroe fandt det mærkeligt, at Slagterforeningen ankede over Bogholderens Løn og mente, at man for 600 å 700 Kr. kunde faa en Dame til at besørge dennes Arbejde. Hvis man lyttede til saadanne Røster, vilde man ikke fremme Næringslivet, da Funktionærernes Købeevne saa vilde forringes. Han vilde anbefale, at man blev staaende ved de nuværende Fodringsbestemmelser, idet Slagternes Ønske om andre vilde betyde et Tilbageskridt. Udvalget havde altid været villigt til at tage Slagterne med paa Raad, og skulde det glemme dette i Fremtiden, kunde Slagterne sige til. Hvis Slagterne skulde have Sæde i Udvalget, kunde de fattigunderstøttede med lige saa megen Ret forlange Sæde i Fattigudvalget.

Simonsen maatte anse Slagterne for daarlige Arbejdsgivere, naar de kunde misunde en Kontorist en Løn af 85 Kr. om Maaneden. Hele denne Sag gjorde Indtryk af at være et Illusionsnummer, og Slagternes Andragende var affattet paa en ikke helt tiltalende Maade, idet Tonen i det var meget hadsk overfor Udvalget. Han troede, det var af Betydning at slaa fast, at ikke eet af Byraadets Medlemmer vilde gaa ind paa Slagterforeningens Fordringer uden Forbehold. Ikke eet Medlem kunde anbefale Slagternes Hovedfordring om at give to Slagtere valgt af Foreningen Sæde i Udvalget, og selv de mest velvillige var paa det rene med, at det ikke gik an at give Slagtere i Udvalget lige Stemmeret med Udvalgsmedlemmerne af Byraadet.

Det Punkt i Andragendet, som angik Destruktionsanstalten, havde han anset det for retfærdigt at imødekomme, idet det maatte synes rimeligt, at Overskuddet gik tilbage til Slagterne, men da Redegørelsen nu oplyste, at der intet Overskud var, og at Ordningen var fuldt lovmedholdelig, saa han ogsaa deri, at Udvalget var villigt til paa dette Punkt at komme Slagterne i Møde, hvis der blev et Overskud, et Tegn paa Udvalgets Velvilje.

Jakob Jensen fremhævede, at de Bygningshaandværkere i Bygningskommissionen, som ikke var Medlem af Byraadet, var valgt af dette, og at de ikke skulde kontrollere egne Arbejder, men kun dømme om, hvorvidt indleverede Tegninger var i Overensstemmelse med en Vedtægt. Forholdet med Slagterne var noget andet, idet de, hvis de fik Sæde i

Udvalget, kom til at kontrollere sig selv. Dette vilde være i højeste Grad uheldigt, da der maatte være Kontrol med Slagternæringen. Selv den nuværende Kontrol havde vist sig utilstrækkelig, og Slagtere her i Byen havde søgt at omgaa den. Med Næringsmidlerne maatte der i det hele taget være saa effektiv Kontrol som mulig. Inden Kødkontrollen blev indført, var vore Slagterforhold en Skandale, og selv endnu var der maaske Forretninger, der burde bort.

Mikael Johansen beklagede, at Hr. Jakob Jensen førte noget frem, som ikke kom Sagen ved, og hævdede, at det var Eksportører og ikke Slagtere, som havde søgt at omgaa Kontrollen. Han kunde ikke indse, at to Slagtere indvalgte i Udvalget af Byraadet og med begrænset Stemmeret kunde komme til at kontrollere sig selv.

J. C. Petersen havde af Redegørelsen set, at Udvalget ofte havde Brug for Slagternes Assistance, og henstillede derfor til Udvalgets Overvejelse, om der ikke kunde opstilles Regler for i hvilke Tilfælde, Slagternes Assistance skulde paakaldes.

Nørgaard syntes, at Hr. J. C. Petersen drog en forkert Slutning af den Imødekommenhed, som Udvalget havde vist Slagterne. Det syntes ham klart bevist, at Slagterne ikke egnede sig til at sidde i Udvalget, og han syntes, at der laa et ufortjent Mistillidsvotum til Udvalget i at forlange, at det skulde supplere sig med et Par Slagtere. Han vilde foreslaa, at Byraadet støttede Udvalget ved pure at afvise Andragendet.

Formanden fastholdt sin Fortolkning af Kommunallovens § 5, men hvis man mente, at denne Fortolkning ikke var rigtig, kunde man spørge Ministeriet om, hvorvidt andre end Byraadets Medlemmer kunde indvælges i de staaende Udvalg. Iøvrigt saa han ingen Grund til at udsætte Sagen.

Filtensborg bekræftede, at Slagtetiden blev overskredet, og lovede, at Udvalget skulde tage under Overvejelse at skaffe Arbejderne Ekstrabetaling for Overarbejdet. Han fandt Hr. Mikael Johansens Standpunkt angaaende at optage Slagtere i Udvalget ret mærkeligt, idet Hr. Johansen ikke gav nogen som helst Grund derfor, og da man havde Assistance af tre Dyr læger, var Sagkundskaben godt repræsenteret. Det glædede ham, at ingen havde anket over Udvalgets Indstilling angaaende de reelle Spørgsmaal, og han lovede, at Slagterne skulde faa Overskuddet af Destruktionsanstalten, hvis der blev noget, og hvis Byraadet vilde gaa ind derpaa. Til slut oplyste han, at de Eksportører, der havde søgt at omgaa Kontrollen, ogsaa var Slagtere.

Jakob Jensen erindrede om, at der snart skulde være Valg af de højestbeskattede til Byraadet, og saa kunde Hr. Mikael Johansen, som jo sad i Højres Ledelse, stille Forslag om at vælge to Slagtere ind i Byraadet. Paa denne Maade kunde det maaske lykkes at faa en Slagter i Udvalget.

Mikael Johansen skulde tage Hr. Jakob Jensens Raad ad notam, men fandt det kedeligt, at Hr. Jakob Jensen ikke selv benyttede Raadet ved sidste Valg. Til Hr. Filtenborg ønskede han at sige, at han alt havde fremhævet, at han ønskede Slagtere i Udvalget, fordi de var sagkyndige, hvad ikke kunde siges om Dyr lægerne. Det var Sagkundskab, man trængte til i Udvalgene, og Lærerne havde jo iøvrigt allerede deres Repræsentanter i Skoleudvalget.

Magnus Nielsen var overbevist om, at det nok med lidt Velvilje kunde lade sig gøre at faa to Slagtere i Udvalget. Han havde aldrig sagt, at de skulde have samme Ret som Byraadets Medlemmer. Da han ikke havde haft Lejlighed til at gennemgaa Udvalgets Skrivelse, ønskede han Sagen udsat i 14 Dage. For Resten beklagede han, at D'hrr. Jakob Jensen og Sabroe ved deres Sammenligninger med de forskellige Udvalg lavede Grin med hele Sagen.

Sabroe havde ikke med sine Udtalelser om de fattigunderstøttede gjort Grin med Sagen. Hvis Slagterne skulde have Ret til at komme i Slagtehusudvalget, maatte de fattigunderstøttede og alderdomsunderstøttede ligeledes have Ret til at komme i de Udvalg, de sorterede under. Det kunde der fremføres hundrede Grunde for, men det ene var for Resten lige saa meningsløst som det andet.

Filtenborg pointerede, at Slagtehusets første Opgave var at værne om Kontrollen, og i dette Øjemed var Dyr lægerne de mest sagkyndige.

Jakob Jensen kunde ikke tro, at Hr. Mikael Johansen var ret meget bevandret i Kommunens Sager, naar Hr. Johansen ikke vidste, at Lærere godt kunde sidde i Skoleudvalget, men ikke i Skolekommissionen, fordi de saa vilde blive deres egne overordnede.

Mikael Johansen vilde med Foragt tilbagevise Hr. Jakob Jensens Udtalelse om, at han ikke skulde være vel bevandret i de kommunale Sager. Det var en Flovse, som Hr. Jakob Jensen havde fremsat før.

Formanden syntes, Diskussionen kom noget vel langt ud.

Mikael Johansen var enig med Hr. Filtenborg i, at Kontrollen var det vigtigste, men

Slagterne maatte ogsaa have Ret til at blive hørt. Han kunde ikke indse, at Dyr lægerne skulde være de rette og eneste sagkyndige, men forstod derimod godt Slagternes Krav om at faa lidt Haand i Hanke med deres egne Sager.

Nør gaard betoned e, at det ikke var Slagter kundskab, Udvalget havde Brug for, og at Sagen burde afsluttes med det samme.

Byraadet vedtog at henholde sig til Udvalgets Erklæring.

